

עלא אלסואני

למה יא סייד? (שאלה)

למה יא סייד יא עבד אלתואב?! הרי זאת לא פעם ראשונה, ומה שקרה לא היה אמור להפתיע אותך. אל תשכח גם שהבחור היה מנומס ואדיב ואתה הוא זה שפנית אליו כשראית אותו יורד מהאוטובוס מול המוזיאון עם המצלמה תלויה על כתפו. השלווה שלו מצאה חן בעיניך, הוא לא השתדל, כמו האחרים, למשוך תשומת לב. זה היית אתה שהתקרבת אליו, יא סייד, אמרת שלום והוספת שאתה בחור מצרי המעוניין להכיר אותו. אז נצצו עיניו הכחולות מהפתעה והוא חייך חיוך מזמין שלא היה נקי מחשש מסוים אשר במהרה התפוגג נוכח דבריך החמים והרהוטים. הרי שמחת מאוד איתו במסעדה, נכון?! השיחה ביניכם היתה כל כך זורמת ועליזה, הוא גם הזמין אותך לכוסית אחרי ארוחת הערב. הוא פתח בפניך את ליבו כאילו הייתם חברים ותיקים. ידעת שהוא עובד בבית חולים בבוסטון וסיפרת לו שאתה בוגר הפקולטה לכלכלה ומסחר, וכשאמרת לו כמה שווה משכורתך בדולרים הוא לא האמין תחילה, וכשנשבעת לו כי זו האמת, הוא לא הצליח להפסיק ולצחוק, עד שאתה גם התחלת לצחוק יחד איתו.

אם הסיבה היתה מה שאמר נער המעלית במלון, הרי אחרי הכל הוא רק שרת. כל כך אכפת לך מה יחשבו עליך השרתים?! למרות זאת מה כבר קרה בחדר?! הבחור סיפר על התלות שלו באמו, וכשהראה לך את תמונתה ואמרת שהיא דומה לדודתך, הוא הצהיר בצחוק ששניכם קרובי משפחה.

בשלב הזה הוא השתכר קצת, אבל האלכוהול רק הוסיף לאדיבותו. כשביקשת ממנו, יא סייד, האם היסס בכלל?! האם לא מיהר ותחב את המאה דולר לכיסך?! האם היה גס וחסר רגש או שנשאר עד הסוף עדין ונעים איתך?! עכשיו יש לך הכתובת שלו בבוסטון, ומי יודע, אולי תבקר אותו שם יום אחד...

הנה אתה, יא סייד, אוכל את ארוחת הבוקר שלך ב"מרדיאן" כאילו היית מלך המלכים, כל מה שעליך לעשות הוא לחייב את החשבון על החדר שלו מס' 511. ותוך חצי שעה יפתחו שערי הבנקים ותמיר שם את המאה דולר בלי שום בעיה. אז מה הבעיה שלך? למה, כך, בלי שום סיבה, יא סייד, אתה בוכה כמו תינוק?!

מערכת נביל ארמלי